

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně:

S. B., narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Anitou Pešulovou
sídlem Nuselská 499/132, 140 00 Praha 4

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy
sídlem Sokolovská 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2023 č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2023 č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 6 292 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

„žalovaná“) ze dne 30. 5. 2023 č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jimž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobkyně a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 1. 2023 č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobkyni žádost ze dne 17. 10. 2022 o změnu výše invalidního důchodu poskytovaného pro invaliditu druhého stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“).

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně uvedla, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí zejména z toho důvodu, že posudek, na základě něhož bylo napadené rozhodnutí vydáno, považuje za neúplný a nesprávný. Posudkový lékař se nedostatečně vypořádal s řadou aktuálních lékařských zpráv, které mu žalobkyně předložila, a učinil nesprávné závěry, které jsou jak v rozporu s předloženými zprávami, tak s objektivními potížemi. Nedošlo k přímému vyšetření, bez kterého nelze vyhodnotit a posoudit zdravotní stav, posudkový lékař vycházel pouze z nálezů CT a MRI, ale bez klinického korelátu, bez něhož nelze objektivně zjistit pokles pracovní schopnosti. V posudku zcela chybí zhodnocení stavu funkčních systémů – pyramidového, mozečkového, senzitivního, zrakového, kmenového, funkce sfinkterů, schopnost chůze, stání a dopad zjištěných skutečností na celkovou výkonnost. Dále žalobkyně poukazovala na to, že posudkový lékař při vypracování posudku nedostál zásadám uvedeným v příloze vyhlášky o posuzování invalidity, když jednotlivé skutečnosti zjištěné z lékařské dokumentace nekvalifikoval podle hledisek uvedených ve vyhlášce a nepřihlížel k nim hodnocení, v jaké míře se odlišují od normy. Součástí posudkového zhodnocení je shrnutí posudkově významných lékařských nálezů a zpráv týkajících se zdravotního stavu, v samotném posudkovém zhodnocení však lékař z těchto informací nečiní žádné závěry, data jsou ze zpráv pouze opsána, aniž by k nim bylo přidáno jakékoli vysvětlení, jakým způsobem tato data vypovídají o posudkovém závěru, který lékař učinil. Z posudku tak není jasné, jakým způsobem v něm uvedená data vypovídají o posudkovém závěru, který lékař učinil. Posudek tak podle názoru žalobkyně nemůže obstát z hlediska přesvědčivosti, ani z hlediska odůvodněnosti.
4. Navrhla, aby její zdravotní stav byl přezkoumán Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, aby napadené i prvostupňové rozhodnutí byla zrušena a aby byla věc vrácena k novému posouzení.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření poukázala na ust. § 39 odst. 4 zákona č. 155/1995 Sb., kdy se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí žalované je závislé na odborném lékařském posouzení. Shrнула náležitosti posudku a poukázala na závěry námitkového posudku ze dne 25. 4. 2023, dle kterého byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 60 %. Dle žalované posudek splňuje náležitosti úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Důvodem uznání

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

invalidity nejsou osobní subjektivní pocity a úvahy žalobkyně, nýbrž jediné posudková rozvaha, nebyly splněny podmínky pro přiznání invalidního důchodu třetího stupně. Osobní vyšetření má při vypracování posudku pouze doplňující charakter, není v případě dostatečné podkladové dokumentace nutné, zákon jej přímo nevyžaduje. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.

6. **Žalovaná pro případ, že posudkovou komisí nebude prokázána invalidita třetího stupně žalobkyně, navrhla, aby byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná, jinak ponechala rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky zdravotního posouzení žalobkyně.**

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně pobírala invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně od 7. 4. 2016, pro invaliditu prvního stupně od 14. 3. 2018 a pro invaliditu druhého stupně od 16. 9. 2020. Dne 17. 10. 2022 podala žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
8. Dle posudku PSSZ-LPS pro Prahu 8 č.j. LPS/2022/2437-P8_CSSZ ze dne 9. 12. 2022 (tj. prvostupňový posudek) žalobkyně trpí roztroušenou sklerózou, jejíž příznaky jsou rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, byl konstatován relaps remitentní roztroušené sklerózy mozkomíšní v relaps remitentní formě, jde o středně těžké zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 6c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., **kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „Vyhláška“),** pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 Vyhlášky se nemění. Hranice 50 % byla zvolena vzhledem k tíži postižení, které mají posudkový dopad na míru poklesu pracovní schopnosti.
9. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 2. 1. 2023 byla žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítnuta podle § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. s tím, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Na základě prvostupňového posudku, který stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na 50 %, neshledal správní orgán I. stupně důvody ke změně stupně invalidity.
10. Proti prvostupňového rozhodnutí podala žalobkyně dne 13. 2. 2023 námitky, v nichž uvedla, že nesouhlasí především s posouzením zdravotního stavu, které je v rozporu jak s předloženými zprávami, tak s objektivními potížemi žalobkyně. Uvádí, že není schopná samostatné chůze (pouze s chodítkem či za pomoci třetí osoby), přidaly se též potíže s močovým měchýřem, její potíže jsou natolik zásadní, že není schopná jakékoliv výdělečné činnosti. Přiložila lékařské zprávy z neurologie ze dne 31. 1. 2023, z urologie ze dne 17. 1. 2023.
11. V posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 25. 4. 2023 č.j. LPS/2023/349-NR-PLZ_CSSZ (tj. námitkový posudek) dospěl posudkový lékař ve shodě s prvostupňovým posudkem k závěru, že žalobkyně je nadále invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., jde o invaliditu druhého stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., den změny stupně invalidity je 16. 9. 2020, platnost posudku trvale. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je relaps remitentní forma mozkomíšní sklerózy při neurologickém nálezů na hlavě a krku bez patologie. Na

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

horních končetinách tonus a síla přeměřené, Mingazzini test bez poklesu, Dufor vpravo pozitivní, reflexy C5-8 v normě symetricky, iritační jevy negativní. Taxe přesná, diadochokinéza pozitivní, špetka pozitivní, čítí v normě. Na dolních končetinách tonus přiměřený, síla oboustranně nižší, v Mingazzini testu pokles o 20 cm/10 s – více vpravo, reflexy L2/S2 v normě, iritační jevy oboustranně pozitivní. Taxe přesná. Taktilní hypestezie pravé dolní končetiny akrálně, ladička vyhaslá na kotnících oboustranně. Stoj I, II v normě, Romberg pozitivní. Chůze spasticko-ataktická, tandemová nelze. Dle lékařských nálezů je chůze omezena, ale žalobkyně je schopna chůze pomocí chodítka. Na základě zjištěných skutečností posudkový lékař hodnotil posudkově neurologické postižení jako těžké, s podstatným omezením chůze, spasticitou končetin, bez kognitivních poruch a s neurogenním močovým měchýřem. U žalobkyně se tedy jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb., jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 6d přílohy k Vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 60 %. Žalobkyně je schopna vykonávat výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě a jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. **V námitkovém posudku použil lékař na základě výsledků vyšetření jiné ustanovení přílohy Vyhlášky, než bylo použito v prvostupňovém posudku, a zvýšil tak procentuální hodnotu míry poklesu pracovní schopnosti, ovšem bez dopadu na posudkové hodnocení.** Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 a 4 Vyhlášky se nemění.

12. V napadeném rozhodnutí žalovaná poukázala na ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., dle kterých posuzuje zdravotní stav žalobkyně pro účely řízení o námitkách posudkový lékař. Žalovaná s odkazem na námitkový posudek dodala, že při posouzení je hodnocen aktuální zdravotní stav dle doložených lékařských nálezů, nikoli na základě subjektivních údajů a potíží, které nemůžou být posudkovým kritériem, jelikož se liší podle jednotlivce. Vyšla z námitkového posudku, shrnula jeho podklady, skutková zjištění učiněná v posudku včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěry. Námitkový posudek potvrdil výsledky obsažené v prvostupňovém posudku, při hodnocení ale použil jiné ustanovení přílohy Vyhlášky a zvýšil procentuální hodnotu míry poklesu pracovní schopnosti, ovšem bez dopadu na posudkové hodnocení. Pracovní neschopnost poklesla o 60 %, nejsou tak splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod třetího stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) 155/1995 Sb. Námitky žalobkyně neshledala důvodnými a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. K projednání dané věci nařídil soud ústní jednání, které se konalo dne 12. 4. 2024, a to vzhledem k tomu, že v řízení bylo prováděno dokazování. Žalobkyně i žalovaná při jednání setrvaly na svých stanoviscích.
15. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

§ 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.

16. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
17. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).*
18. Podle § 3 Vyhlášky *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 2).*
19. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
20. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
21. V projednávaném případě žalobkyně zejména zpochybňovala závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jejího zdravotního stavu, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne **29. 1. 2024**, evidenční číslo SZ/2023/2970-PH-18 (dále jen „Posudek MPSV“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobkyně zkoumat.
22. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. H. Ž., další lékař: MUDr. B. Ž. s odborností neurologie. Z posudku vyplývá, že komise

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

vycházela ze spisové dokumentace PSSZ – LPS pro Prahu 8 a ČSSZ - oddělení LPS pro pracoviště ČSSZ Plzeň, soudního spisu včetně doložených lékařských nálezů a zdravotní dokumentace Neurologické kliniky, RS centrum, Karlovo náměstí 32, VFN v Praze. Dále byl doložen neurologický nález z ambulance RS MUDr. K. S. ze dne 26. 1. 2024, žalobkyně též vyšetřena při jednání komise lékařkou z oboru neurologie. Žalobkyně byla jednání komise přítomna, s posudkovým závěrem nebyla seznámena. Dle výroku k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu třetího stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého pracovního stavu nejméně o 70 %, doba platnosti je trvalá, změna invalidity lék. nálezem ze dne 30. 11. 2022. V Posudku MPSV jsou shrnuty subjektivní potíže žalobkyně, je popsána anamnéza žalobkyně včetně pracovní anamnézy, dle které je vyučena v oboru potravinářské výroby, do roku 2022 pracovala jako prodavačka u několika zaměstnavatelů, cca od roku 2017 při invalidním důchodu ve zkráceném úvazku 30 hodin týdně, poté byla v pracovní neschopnosti a od 7. 4. 2022 dosud je vedena v evidenci Úřadu práce. Práce, která jí byla prostřednictvím Úřadu práce nabízena pro ni nebyla vhodná, protože by ji nebyla schopná vykonávat, posuzována jako prodavačka. Dle anamnézy byla léčena pro roztroušenou sklerózu mozkomíšní, od roku 2020 prodělala několik ataků s postupným zhoršováním stavu i přes medikaci. Později se kromě motorického postižení dolních končetin a mírně i pravé končetiny a poruchy hlubokého cití objevily i mozečkové příznaky – třes a porucha koordinace pohybu horních i dolních končetin. Došlo ke zkrácení intervalu chůze a prakticky nemožnosti chůze bez přidržení. Je léčena také pro neurogenní dysfunkci močového měchýře související s roztroušenou mozkomíšní sklerózou. Pro depresivní příznaky užívá antidepresiva. Byly shrnuty posudkově významné lékařské nálezy včetně vyšetření žalobkyně při jednání komise dne 29. 1. 2024 se závěrem, že jde o kvadrupostížení ve smyslu centrální symptomatologie v kombinaci s cerebellárním tremorem a alterací sfinkterů, tremor ruší funkci HK výrazně, na dolních končetinách snižuje jejich hybnost v kombinaci s projevy spasticity, dále jsou shrnuty diagnózy žalobkyně. V posudkovém zhodnocení komise shledala, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně trpěla onemocněním roztroušené sklerózy mozkomíšní, které bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a bylo jí diagnostikováno v 8/2020. Od té doby proběhlo několik atak a pro zhoršování potíží i objektivního neurologického nálezu byla opakovaně měněna léčba. Od podzimu 2022 je dokladováno zhoršení spastické obrny končetin, na dolních končetinách na úroveň těžšího spastického ochrnutí, nově se objevilo mozečkové postižení projevující se poruchou správné koordinace vůli ovládaných pohybů, třesem při cílených pohybech, k poruše chůze přispívala již dříve přítomná porucha hlubokého cití. Chůze bez opory je prakticky nemožná, ušla cca 110 m. Přítomny byly i závažné mikční potíže související s poruchou neurogenní funkce močového měchýře, používala inkontinenční pomůcky a zvažovala cévkování. Kombinované postižení motorických funkcí, mozečkových funkcí a porucha hlubokého cití vedly k výraznému omezení a potřebě pomoci při běžných denních činnostech. Při jednání bylo patrné těžké funkční postižení nervové soustavy, dominovalo spastické ochrnutí dolních končetin, postižení mozečkových funkcí a porucha hlubokého cití, na všech končetinách přítomna porucha provádění vůli ovládaných pohybů a třes při provádění cílených pohybů, který na horních končetinách rušil úchop, písmo a všechny jemné pohyby rukou. Při chůzi se objevoval třes končetin i trupu, chůze byla nestabilní s výrazně narušeným stereotypem, bez chodítka nebo přidržení prakticky nemožná,

byla depresivní, plačtivá. K datu vydání napadeného rozhodnutí považuje posudková komise za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti postižení uvedené v kapitole VI, položce 6d přílohy k Vyhlášce, pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti na 60 %. Posudková komise hodnotí roztroušenou sklerózu dle položky 6d přílohy k Vyhlášce jako těžké funkční postižení s podstatným omezením celkové výkonnosti a pohyblivosti pro přítomnost významně funkční spasticity dvou končetin, ataxie, tj. poruchy správné koordinace vůlí ovládaných pohybů a omezený dosah chůze. S ohledem na skutečnost, že dlouhodobě nepříznivý stav žalobkyni neumožňoval vykonávat profesi prodavačky a schopnost rekvalifikace byla mizivá, byla podle ust. § 3 odst. 2 Vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10 %, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činila 70 %. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak žalobkyně byla invalidní a jednalo se o invaliditu třetího stupně. Komise hodnotila shodně s námitkovým posudkem podle kapitoly VI, položky 6d přílohy k Vyhlášce jako těžké funkční postižení s podstatným omezením celkové výkonnosti a pohyblivosti pro přítomnost funkčně významné spasticity dvou končetin, ataxie, tj. poruchy správné koordinace vůlí ovládaných pohybů a omezený dosah chůze cca 100 m. Na rozdíl od námitkového posudku komise zohlednila nemožnost vykonávat profesi prodavačky a neschopnost rekvalifikace zvýšením míry poklesu pracovní schopnosti podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 10 %. Ostatní postižení byla posudkově výrazně méně významná. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno neurologickým nálezem ze dne 30. 11. 2022, kdy bylo zhoršení zdravotního stavu jednoznačně prokázáno, nebyla schopna pracovat ani za zcela mimořádných podmínek.

23. Žalobkyně s Posudkem MPSV souhlasila, považovala jej za úplný a přesvědčivý, když byla zohledněna objektivní neschopnost žalobkyně k další pracovní činnosti. Žalovaná navrhl, aby soud rozhodl dle posudku.
24. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu NSS uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
25. Soud považuje Posudek MPSV za komplexní a jeho závěry za přesvědčivě odůvodněné. Posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, podrobně shrnula rozhodné lékařské nálezy včetně nálezů předložených žalobkyní, provedla též vyšetření žalobkyně při jednání komise, jehož závěry podrobně popsala. Komise popsala, že od podzimu 2022 došlo ke zhoršení zdravotního stavu žalobkyně, což bylo potvrzeno lékařskými zprávami i vyšetřením žalobkyně při jednání, na základě toho komise konstatovala přítomnost kombinovaného postižení motorických funkcí, mozečkových funkcí a poruchu hlubokého cití, což vedlo k výraznému omezení a potřebě pomoci při běžných denních činnostech, bylo shledáno těžké funkční postižení nervové soustavy. Komise dostatečně popsala, proč shodně s námitkovým posudkem hodnotila zdravotní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

stav žalobkyně podle kapitoly VI., položky 6d přílohy k Vyhlášce, se základní mírou poklesu pracovní schopnosti 60 %. Na rozdíl od námitkového posudku však komise přistoupila k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti o dalších 10 % dle § 3 odst. 2 Vyhlášky po zohlednění nemožnosti vykonávat profesi prodavačky a nemožnosti rekvalifikace z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, což je rovněž dostatečně odůvodněno.

26. Z uvedeného plyne, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve třetím stupni invalidity, kdy datum vzniku (resp. změny) invalidity bylo posudkem stanoveno dne 30. 11. 2022. Napadené rozhodnutí je tak třeba považovat za nezákonné, neboť žalobkyně v rozhodné době splňovala podmínky pro změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.
27. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), bude žalovaná vycházet z Posudku MPSV, který nechal soud v tomto řízení vypracovat, žalovaná tomu přizpůsobí svůj další procesní postup.
28. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, účast na jednání posudkové komise, účast při ústním jednání) tedy celkem 4 000 Kč a náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 200 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky) a DPH o sazbě 21 % ve výši 1 092 Kč. Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 6 292 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Praha 12. dubna 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.